

MALOKARPATSKÝ POSOL

MESAČNÍK FARNOSTI HORNÉ OREŠANY

Ročník: IV.

Jún 2019

Číslo: VI.

ÚCTA K BOŽSKÉMU SRDCU JEŽIŠOVU ZOSTÁVA STÁLE AKTUÁLNOU

Aj keď sú v dnešnej dobe známe rôzne evanjelizačné kurzy ako kurz Filip, Alfa kurz a iné, ktoré napomáhajú k naštartovaniu osobnej viery, alebo prehĺbeniu života s Bohom, predsa nezatieňujú duchovnú cestu, ktorú mnohí praktizujú oddávna - úctu k Najsvätejšiemu Srdcu Ježišovmu. Táto spiritualita oddávna bola podstatou duchovného života veriacich. I teraz takou je a aj musí zostať, aby bola naďalej zdrojom obnovy našich srdiec a v podstate celej našej duchovnej obnovy. Táto úcta vzišla paradoxne z Francúzska, teda z krajiny, ktorá v oblasti nábožnosti v minulosti veľmi pokuľhávala a francúzskou revolúciou sa v tejto krajine spôsobili veľké škody. Ani dnes sa nemôže táto krajina pochváliť, žeby v nej kresťanstvo prekvitalo.

V roku 1673 sa Božský Spasiteľ zjavil sv. Margite M á r i i A l a c o q u e a prostredníctvom nej vyzýva celý svet k obnove kresťanského života prostredníctvom úcty jeho Najsvätejšieho Srdca. „*Nemôžem už ďalej vydržať a skrze teba musím obohatiť celý svet pokladom mojich milostí a chrániť ho pred ríšou*

satana.“ Ježiš žiada ako odplatu verejnú úctu k tejto láske, ktorá nadobúda podstatu Srdca z tela jeho vlastnej osoby. Uctievať si Božské Srdce a konať si prvé piatky, nemôže byť nikdy pre nás a hlavne pre mladú a strednú generáciu zastaraný spôsob nábožnosti. Ide o jeden zo základných prejavov viery a o podstatu našej nábožnosti. Ved' očistiť si svoje srdce a pristúpiť na prvý piatok v mesiaci k svätému prijímaniu, je to najlepšie, čo môže kresťan urobiť. Prečo tak konať? Poznáme predsa prisľúbenia Božského Srdca a na základe nich každý ctiteľ bude požehnaný. Naším cieľom je získať večnú spásu a z tohto dôvodu je veľmi dôležité si uctievať Najsvätejšie Srdce. Posledné z prisľúbení je toto: „*Tí, ktorí pristúpia k svätému prijímaniu počas nasledujúcich deväť prvých piatkov po sebe, nezomrú bez mojej milosti.*“

A keď si uctieваме Božské Srdce Ježišovo, nemôžeme obísť ani Nepoškvrnené Srdce Panny Márie. Tieto dva sviatky sú v liturgickom kalendári hneď po sebe /toho roku sa však spomienka na Nepoškvrnené Srdce Panny Márie neslávi, vzhľadom na slávnosť sv. Petra a Pavla, ktorá pripadá na sobotu po slávnosti Najsv. Srdca Ježišovho a má v poradí liturgických slávností prednosť/. Ak prichádzam do domu starších ľudí, nechýbajú tam práve tieto dva obrazy a napĺňa ma to radosťou, obdivom, ale aj istotou, že i počas totality si práve tieto duše udržiavali pevnú a čistú vieru aj vďaka úcte k Božskému Srdcu a Nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie.

Nech táto úcta nevymizne z nášho života a povzbudzujeme k nej aj naše prvoprijímajúce deti a ich rodičov. Ved' nás predsa musí zaujímať okrem nášho bežného života, súčasťou ktorého sú aj naše „hobby“, aj náš duchovný rast. Je smutné, ak sa záľuby a iné formy relaxu konajú na úkor nášho duchovného života.

Pravidelná modlitba, vzťah k Božiemu slovu a pristupovanie k sviatostiam, nech zveľadujú v nás vieru a lásku k Bohu. Majme čas pre Boha, aby nás mohol požehnať. Ved' bez Božieho požehnania, márne sú naše namáhania.

Duch. otec Milan

UVAŽUJME NAD BOŽÍM SLOVOM

A všetkým povedal: „Kto chce ísť za mnou, nech zaprie sám seba, vezme každý deň svoj kríž a nasleduje ma. Lebo kto by si chcel život zachrániť, stratí ho, ale kto stratí svoj život pre mňa, zachráni si ho.“ /Lk 9, 23-24/.

Čo asi tak môže znamenať, zaprieť seba? Môže to znamenať premôcť seba. Pri práci, ak sme boli unavení, nás mohol niekto povzbudiť: „Zapri sa a ešte mi trocha pomôž!“ Môže to znamenať aj snahu nezvýrazňovať seba a svoje záujmy. Byť kresťanom znamená patriť Kristovi a nasledovať ho. Pán Ježiš chce, aby sme vedeli tak osobne povedať, za koho ho pokladáme my. My sme ho spoznali a vieme, kto je on pre nás. A ak sme sa rozhodli nasledovať ho, treba sa zaprieť. Nezvýrazňovať svoje „ego“, ale s pokorou a láskou sa mu podriaďiť. Nezabúdať, že Ježiš ide pred nami so svojím triumfom nad hriechom a smrťou.

A keď aj padneme, s jeho pomocou môžeme hneď vstať. Veľmi dôležité je chcieť vstať a chcieť kráčať za ním. Svet ponúka veľa lákadiel, sú to tzv. „oblbováky“, svet ponúka všetko, len lásku nie. Pán Ježiš nám dáva svoju lásku a svoj pokoj. Ísť za Ježišom znamená teda zaprieť sa a okrem toho niest' každý deň svoj kríž. Tým krížom nemusí byť iba choroba, neúspech v práci, ale aj naše každodenné zápasy s nejakou slabosťou, alebo povahovou črtou.

SPOZNÁVAJME SVÄTÝCH

22. JÚN – SV. JÁN FIŠER, BISKUP A TOMÁŠ MORUS, MUČENÍCI

Sv. Ján Fišer

Ján Fišer sa narodil roku 1469. V Cambridgi v Anglicku vyštudoval teológiu a bol vysvätený za kňaza. Vyvolili ho za rochesterského biskupa a viedol prísny život. Bol vynikajúcim pastierom a často navštevoval svojich veriacich. Napísal aj knihy proti vtedajším bludom.

Tomáš Morus (angl. Thomas More, direktorium do r. 2010 uvádzalo tohto svätca pod menom „Tomáš Mórús“) sa narodil roku 1477. Študoval v Oxforde. Oženil sa a mal jedného syna a tri dcéry. Na kráľovskom dvore zastával úlohu kancelára. Napísal diela o správnom riadení štátu a na obranu náboženstva.

Sv. Tomáš Morus

Oboch roku 1535 na rozkaz kráľa Henricha VIII., ktorému sa postavili na odpor v otázke zrušenia jeho manželstva, s'ali. Jána Fišera 22. júna, Tomáša Morusa 6. júla. Keď bol biskup Ján Fišer vo väzení, Pavol III. ho prijal medzi kardinálov svätej rímskej Cirkvi.

Z LISTU SVÄTÉHO TOMÁŠA MORUSA, KTORÝ NAPÍŠAL VO VÄZENÍ DCÉRE MARGITE

(The English Works of Sir Thomas More, London, 1557, p. 1454)

So všetkou nádejou a dôverou sa celý zverujem Bohu

Hoci som si dobre vedomý, Margita moja, že v mojom doterajšom živote bolo toho toľko zlého, že si plne zasluhujem, aby ma Boh opustil, nikdy neprestanem dôverovať v jeho nesmiernu dobrotu a pevne dúfať. Veď jeho najsvätejšia milosť mi doteraz dala silu radšej opovrhnuť všetkým, bohatstvom, darmi, ba aj životom, ako prisahať proti svedomiu. Aj samému kráľovi dobrotivo vnukla, aby ma až doteraz ukrátil iba o slobodu (a touto jedinou vecou mi určite

jeho veličenstvo preukázalo väčšie dobrodenie pre môj duchovný pokrok, ktorý dúfam z toho vyťažiť, ako všetkými tými poctami a majetkami, ktorými ma predtým zahŕňalo). A tá istá milosť buď tak usmerní kráľovho ducha, že nepodnikne nič horšie proti mne, alebo mi bude stále dávať takú silu, že budem všetko, čo ako ťažké, trpezlivo (statočne a s radosťou) znášať.

Keď sa táto moja trpezlivosť spojí so zásluhami Pánovho prehorkého utrpenia (ktoré aj zásluhami, aj spôsobom nekonečne prevyšuje všetko moje utrpenie), zmierni mi v očistci zaslúžené tresty a z Božej štedrej dobroty zväčší trochu aj moju odmenu v nebi.

Nikdy nechcem, Margita moja, zapochybovať o Božej добрote, ani keď cítim, že som slabý a krehký. A keby sa ma zmocnil taký strach a úzkosť, že sa bude zdať, akoby som už-už padal, spomeniem si na svätého Petra, ktorý sa pre slabú vieru pri jedinom závane vetra začal topiť, a urobím to, čo urobil on. Zavolám na Krista: „Pane, zachráň ma!“ (Mt 14,20) v nádeji, že vystrie svoju ruku, zachytí ma a nenechá ma utopiť sa.

A keby dopustil, aby som hral Petrovu úlohu ešte ďalej, aby som padol úplne, prisahal a zaprel (čo nech Boh pre svoje milosrdenstvo ďaleko odvráti, lebo taký pád by mi viac poškodil, ako pomohol), aj vtedy by som dúfal, že sa na mňa pozrie okom plným milosrdenstva, ako sa pozrel na Petra (porov. Lk 22,61), a opäť ma zdvihne, aby som znova vyznal pravdu a uľahčil svojmu svedomiu a statočne znášal trest a hanbu za predošlé zaprenie.

A nakoniec, Margita moja, som si úplne istý, že Boh ma bez mojej viny neopustí. A tak sa mu so všetkou nádejou a dôverou celý zverujem. Ak ma pre moje hriechy nechá zahynúť, aspoň sa na mne preslávi jeho spravodlivosť. Dúfam však a s veľkou istotou dúfam, že jeho najláskevjšia dobrota verne ochráni moju dušu a dá, aby na mne viac vyniklo jeho milosrdenstvo ako spravodlivosť.

Buď teda pokojná, dcéra moja, a nemaj o mňa prílišnú starosť, nech sa so mnou na tomto svete deje čokoľvek. Nemôže sa stať nič, čo by nechcel Boh. A čo chce on, je v skutočnosti to najlepšie, aj keby sa nám to zdalo zlé.

SVEDKOVIA NAŠICH ČIAS – TRPELI ZA VIERU

Neoceniteľnú službu po boku dnes už svätých pápežov Pavla VI. a Jána Pavla II. vykonával Mons. Pavol Mária Hnilica SJ.

Narodil sa 31. marca 1921 v Uňatíne, v rodine chudobných roľníkov ako najstarší z ôsmich detí. Po skončení povinnej školskej dochádzky pracoval ako robotník na stavbe ciest. V roku 1939-1939 navštevoval meštiansku školu v Krupine, aby mohol pokračovať na gymnáziu v Kláštore pod Znievom.

V roku 1941 vstúpil k jezuitom, preto prerušil štúdium, aby mohol absolvovať noviciát/prípravu na vstup do rehole/. Po jeho ukončení v r. 1943 pokračoval v štúdiu na gymnáziu v Kláštore pod Znievom, kde aj zmaturoval. Kvôli

blížiacemu sa frontu maturoval už vo februári r. 1945 v Trnave. Po maturite odišiel študovať filozofiu do Brna. Neskôr pokračoval v štúdiách v Dečine. Na štúdium teológie sa vrátil do Trnavy, odkiaľ ho v apríli r. 1950 deportovali do Podolínca. Tam jednej noci zachránil cenné knihy, ktoré zhabala tajná polícia. Zo stráženého kláštora v Pezinku v septembri ušiel cez oblok a v Rožňave u biskupa Róberta Pobožného zariadil možnosť tajných kňazských svätení. On sám bol vysvätený tajne 29. septembra 1950 v nemocničnej kaplnke v Rožňave. Po nich nasledovali ďalšie svätenia z PTP až do Vianoc 1950. Dňa 2. januára 1951 biskup Róbert Pobožný vysvätil kňaza Jána M. Hnilicu za biskupa. Novému biskupovi povedal: „Tvoja diecéza sa rozprestiera od Pekingu cez Moskvu až po Berlín.“ Po uväznení biskupov a vykonštruovaných procesoch Vojaťaššáka, Gojdiča a Buzalku, biskup Hnilica konsekroval ďalších kňazov, aby odbremenil biskupa Róberta Pobožného. Tajná polícia mu prišla na stopu a v polovici r. 1951 vydali na neho zatykač. To ho donútilo skrývať sa a pomýšľať na útek za hranice. Predtým ešte toho istého roka v auguste tajne vysvätil kňaza Jána Chryzostoma Korca za biskupa na základe osobitných úprav pápeža Pia XII.

Útekom za hranice r. 1952 pre biskupa Pavla M. Hnilicu začalo nové obdobie života. Po ukončení štúdia teológie v Innsbrucku prišiel do Ríma, kde vypracoval pre Pia XII. správu o tvrdom prenasledovaní Cirkvi v Československu, kde sa ujala vlády Komunistická strana. Pápež Pius XII. po prečítaní si správy rýchlo schválil všetko, čo bolo potrebné pre život Cirkvi v ťažkých podmienkach. Biskup Pavol M. Hnilica ako tajný biskup so súhlasom Pia XII. navštevoval diecézy a biskupov v Nemecku, Taliansku a inde, prednášal o komunizmom prenasledovanej Cirkvi, pomáhal rozličnými spôsobmi na Slovensku. Nadväzoval kontakty s americkými Slovákami, spoznával kardinálov a biskupov vo svete. Zoznámil sa aj s kardinálom Montinim, neskorším pápežom Pavlom VI., ktorý ho pozýval na rozhovory. Počas II. vatikánskeho koncilu, keď viedol Cirkev po Jánovi XXIII., umožnil Pavlovi M. Hnilicovi byť na zasadaniach ako koncilový otec. Potom už ako verejne známy biskup stretol sa Matkou Terezou, bol s ňou v Kalkate a pri zakladaní ich domov

vo svete. Neskôr v roku 1991 priviedol Matku Terezu aj na Slovensko do Čadce. Úzko spolupracoval s Chiarou Lubichovou a jej hnutím Focoláre. V Krakove sa spoznal aj s kardinálom Wojtylom, neskorším pápežom Jánom Pavlom II., ktorý ho tiež často pozýval na rozhovory. Biskup Pavol M. Hnilica s Pavlom VI. a Jánom Pavlom II. viackrát navštívili Fatimu. Bol nadšeným šíriteľom úcty Panny Márie Fatimskej a jej posolstva. Založil laické združenie PRO DEO FRATRIBUS a zabezpečil vydávanie časopisu s rovnakým názvom. Založil tiež spoločenstvo „Rodina Panny Márie“. Kňazi tohto spoločenstva pracujú vo svete a rehoľné sestry aj u nás na Slovensku v Nitre a v Rožňave. O jeho činnosti vyšli knihy aj v slovenčine, napr. Pavol Hnilica, biskup umlčanej Cirkvi I. a II. Dňa 24. marca 1984 priamo v moskovskom Kremli počas prehladky, v chráme tajne zasvätil Rusko Panne Márii tak ako si to želala v roku 1917. Ján Pavol II. dal 25. marca priniesť na námestie sv. Petra originálnu sochu Panny Márie z Fatimy a v jednote s celým episkopátom zasvätil celý svet Nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie. Takto sa Panna Mária dostala do Moskvy a do celého sveta.

Z emigrácie sa Pavol M. Hnilica vrátil do rodného Slovenska na Vianoce r. 1989. Povzbudzujúcimi listami pápežovi Jánovi Pavlovi II. a modlitbami sa zaslúžil a veľkou mierou prispel k blahorečeniu a svätorečeniu sestry Faustíny a k zavedeniu sviatku Božieho milosrdenstva pre celú Cirkev na prvú nedeľu po Veľkej noci. Počas dôchodku žil pravdepodobne striedavo vo svojom byte v Ríme a v niektorom z kláštorov Rodiny Panny Márie. Ako rekoalescentovi mu lekári neodporučili letný pobyt v Ríme pre veľké horúčavy, preto sa uchýlil v lete 2006 medzi svojich do tichého kláštora Božieho milosrdenstva v Nových Hradoch v južných Čechách. Tu zomrel vo veľkom pokoji dňa 8. októbra 2006 obklopený bratmi a sestrami z misijného spoločenstva *Rodina Panny Márie*, ktorého bol prezidentom. Posledná rozlúčka s biskupom Pavlom M. Hnilicom sa uskutočnila 18. októbra 2006 v Katedrále sv. Jána Krstiteľa v Trnave. Pohrebnú sv. omšu celebrou J. Em. Ján Chryzostom kardinál Korec. Telesné pozostatky biskupa Pavla M. Hnilicu uložili do krypty miestneho katedrálneho chrámu.

Osobnosť a dielo biskupa Pavla M. Hnilicu SJ bola predmetom aj medzinárodnej vedeckej konferencie 29. marca 2019 v Bratislave na pôde Rímskokatolíckej cyrilometodskej bohosloveckej fakulty Univerzity Komenského v Aule Benedikta XVI.

Z odkazu Pavla M. Hnilicu: Pán biskup vedel, že komunizmus padne, lebo to prisľúbila Panna Mária, ale všetkých varoval, aby sme si dávali pozor na to, čo príde potom – odpadnutie od viery, ľahostajnosť, slabá ostražitosť a do toho vstúpiť mnohé otrávené návnady, ktoré budú ničiť človeka, rodinu a spoločnosť.

Mária Nováková

NEÚPLNÁ RODINA

Rodina je sociálnou skupinou, ktorá je zložená z dvoch alebo viacerých osôb žijúcich spolu v jednej domácnosti, ktoré sú spojené manželskými, p o k r v n ý m i a l e b o adoptívnymi zväzkami. Rodina sa charakterizuje aj ako malá spoločenská skupina, založená z dvoch dospelých členov opačného pohlavia a ich potomkov. Jej znakom je intímne spolužitie v jednej domácnosti, spolupráca, pomoc a kooperácie jej členov.

Atmosféra rodinného prostredia je daná vzájomnými vzťahmi medzi rodičmi a ostatnými členmi rodiny. V súčasnosti môžeme sledovať nárast neúplných rodín. Príčinou vzniku neúplných rodín môže byť skutočnosť, že rodina nebola vôbec založená a deti na narodili mimo manželstva. Ďalším dôvodom je, že v rodine zomrel jeden z rodičov, alebo rozvodom jeden z rodičov opustil domácnosť.

Podľa uvedených príčin neúplné rodiny delíme na: rodinu slobodnej matky, rodinu otca s dieťaťom bez matky, jednorodičovskú s osvojeným dieťaťom, vdovskú rodinu, rozvedenú rodinu.

Rodina slobodnej matky: Podľa typu motivácie a postoja k slobodnému materstvu možno hovoriť o niekoľkých typoch slobodných matiek, ktoré sa navzájom značne odlišujú, čo indikuje rôzny prístup odbornej pomoci. Neplánované tehotenstvo s dobrovoľne zvoleným partnerom, pričom slobodná matka odmieta spolužitie so svojim sexuálnym partnerom, s ktorým splodila dieťa, alebo muž sa odmieta zosobášiť s tehotnou partnerkou. V súčasnosti počet týchto matiek poklesol, vyskytuje sa napríklad u dievčat z detských domovov, ktoré nekontrolovane vstúpili do sexuálneho života. Pri neplánovanom tehotenstve po násilnom trestnom čine je potrebná dlhodobá odborná práca s matkou, aby túto náročnú traumatickú situáciu sama v sebe spracovala. Neplánované tehotenstvo v dôsledku asociálneho správania rodičov, ich závislosťou, životom v hmotnej a sociálnej núdzi, ak je ohrozený zdravý vývoj dieťaťa, vo väčšine prípadov súd deti odoberie a zverí ich do ústavnej starostlivosti alebo využije možnosť osvojenia či náhradnej rodinnej starostlivosti.

Plánované tehotenstvo s partnerom, ktorý žije v manželskom zväzku a väčšinou má aj deti.

Dnes sa nezriedka stretávame so situáciou, že tento typ muža (otca dieťaťa) žije striedavo vo dvoch rodinách, niekedy bez vedomia svojej manželky, ale niekedy aj s vedomím manželky. Vtedy sa manžel k tomuto dieťaťu prizná, platí naň alimenty, no nechce sa rozviesť. Dokonca prinúti vlastnú manželku, aby

tento stav rešpektovala. Tento typ rodiny pomenovanej ako „mingle“ prišiel do Európy zo Severnej Ameriky. V podstate ide o žitie spolu v rámci manželského zväzku, no zároveň slobodným a nezáväzným spôsobom.

Plánované tehotenstvo na základe filozofie „chcem dieťa, ale nechcem manžela“. Rodina ako „single“. Je viacero dôvodov, prečo sa ženy takto rozhodnú, môže to byť traumatická nepríjemná skúsenosť s mužmi, alebo si nenašli nikoho s kým by spoločne trávili život.

Rodina otca s dieťaťom bez matky: Osamelým sa muž stáva vtedy, keď matka zomrie, opustí rodinu, alebo sa kvôli vážnej chorobe nemôže o rodinu starať. Poradenstvo potrebujú najmä otcovia, ktorým súd zveril deti po rozvode i napriek tomu, že to bolo proti vôli matky, ktorá aj po rozvode zasahuje do výchovy detí. Muži, ktorí zastávali tradičnú otcovskú rolu, môžu ťažšie zvládať rolu matky, ako je starostlivosť o deti, domáce práce – pranie, žehlenie, mimoškolské aktivity detí, navyše muž sa cíti osamelý. Štúdie však dokazujú, že aj muži sa dokážu o rodinu rovnako dobre postarať, len to robia inak. Muži majú iný štýl rodičovstva, ale nie je to ani horší ani lepší. Deti sa v starostlivosti milujúceho otca cítia rovnako dobre ako v starostlivosti matky. Ak im chceme pomôcť, musíme vedieť, že rodiny vedené osamelým otcom musia riešiť iné problémy ako rodiny vedené osamelou matkou, lepšie sú na tom finančne, ale viac využívajú platené služby na vedenie domácnosti alebo varovanie detí.

Anna Jurovčíková

PRÍBEH NA ZAMYSLENIE

V médiách sa objavila správa o zdražovaní. Moderátori opäť nahnali ľuďom strach a obavy, či to zvládnú a či ich to zdražovanie úplne nezruinuje. Bolo to totiž také zvyšovanie, o akom ešte nikdy nebolo počuť. O takom „čude“, ktoré malo nastať, rozhodlo iba zopár ľudí, ktorí si mysleli, že keď sa to udeje, bude to veľmi dobré.

Správa znela takto: „Drahí muži, ženy, deti i mládež, od nasledujúceho mesiaca sa bude zvyšovať, a to stonásobne. Bude sa to týkať všetkých vekových kategórií, sociálnych vrstiev i pohlaví. Veríme, že takto prispejeme k tomu, aby sa na svete žilo lepšie, aj keď sme si plne vedomí toho, že ľahké to nebude. Od 1. dňa v nasledujúcom mesiaci bude mať každý občan povinnosť o 100 % viac zvýšiť svoju službu k blížnemu. Zvyšovať sa totiž nebude cena, ale služba.“

Po odznení tejto správy v médiách, presne tak, ako sa očakávalo, nastala medzi občanmi panika. Nevedeli si totiž ani len predstaviť, že budú musieť „pohnúť zadkom“ viac, ako doteraz. Mnoho z nich by totiž oveľa radšej zaplatilo viac, ako by mali začať slúžiť a pomáhať. Správa o tom, že sa zvyšuje cena, by bola dobrá na nekonečné sťažovanie sa na

autobusových zastávkach, v čakárňach alebo len tak pri kávičke, avšak správa o tom, že majú začať slúžiť bližnému, ich dostala úplne do nepohody.

Sme tak veľmi pohodlní a pyšní, že pomoc druhému nás otravuje a uráža. „Prečo ja?“ „Prečo by som mu mal pomáhať?“ „Prečo práve jemu?“ „Na toto ja nemám čas.“ „Mám dost svojich starostí a problémov.“ „Sami si môžu za to, ako dopadli, tak nech si teraz pomôžu.“ „Je chorý? Nemal toľko piť.“ „Je chudobný? Nech robí viac.“ „Je bez práce? Mal sa viac učiť.“ „Má veľa detí? Mal byť zodpovednejší.“ Máme milión rozumných argumentov, prečo sa nedá. A skoro vždy sa nedá. A keď sa náhodou dá a my pomôžeme, prispejeme, poslúžime, chceme, aby nás za našu pomoc chválili a hovorili o nás, ako o dobrých. Častokrát však bližným nedávame to, čo im treba, ale to, čo nám zavádza a to, o čom sme presvedčení, že nám isto nebude chýbať.

Začnime žiť tak, aby sme s chuťou, láskou a nezištnosťou pomáhali a milovali všetkých, ktorí majú málo. Možno majú málo lásky, možno málo peňazí, pozornosti, zdravia, a možno majú málo všetkého. Práve im začnime slúžiť o 100 % viac, a potom o ďalších 100% a potom už stále viac a viac.

Autor: Michaela Mihalikova Petrušová

PS: Ži tak, aby ťa správa o zvyšovaní služieb nezaskočila.

Ps1: Myslím si, že keby zdražela voda, elektrina, cestovné a poštovné, bol by si viac v pohode, ako keď si predstaviš, že práve ty máš začať slúžiť ľuďom navôkol. To znamená, že peňazí máš dost, lásky máš veľmi málo!

JÚN – MESIAC KŇAZSKÝCH SVÄTENÍ

Ťažko si vieme predstaviť farnosť bez kňaza, veď kňaz vo farnosti je duchovným otcom veriacich. Nie je len akýmsi obradníkom, ale má byť druhým Kristom – *alter Christus*. Na Božie volanie odpovedal: „*Tu som*.“ Tak to zaznieva z jeho úst i pri kňazskej vysviacke.

Stručne si prejdime, ako to vyzerá pri svätení kňazov. Do rúk svojho biskupa skladá sľub poslušnosti, kedy na slová biskupa: „*Sľubuješ mne a mojim nástupcom úctu a poslušnosť?*“ Odpovedá: „*Sľubujem*.“ Kandidát kňazstva vyjadrí aj svoj úmysel stať sa kňazom a že sa bude usilovať pripodobňovať sa Ježišovi Kristovi. Preto viackrát na otázku biskupa odpovedá: „*Chcem*.“ Počas litánií ku Všetkým svätým, na znak odovzdanosti sa Kristovi, leží na podlahe tvárou dolu. Následne biskup vkladá na kandidáta kňazstva ruky a po vyslovení slov konsekračnej modlitby, sa stáva kňazom naveky.

Vkladanie rúk a konsekračná modlitba, sú podstatnými znakmi kňazskej vysviacky. Potom mu kňaz z jeho rodnej farnosti upraví štólu, ako ju nosia kňazi a oblečie do ornátu. Následne pokľakne pred biskupom, ktorý mu krizmou pomaže dlane na rukách. Veď kňazskými rukami sa denne bude na oltári pod spôsobom chleba a vína prinášať Kristova už nekrvavá obeta. Hovoríme tomu slávenie svätej omše. Preto potom kňaz od biskupa prevezme paténu a kalich, aby sa pripodobnil Ježišovi Kristovi, na ktorého kňazstve dostal účasť. Napokon biskup odovzdá novokňazovi *Bozk pokoja*. Na konci svätej omše sa svojmu svätiteľovi novokňaz/i/ poďakujú a udelia mu novokňazské požehnanie.

Ak sme si prezreli v Katolíckych novinách novokňazov, určite sú nám niektorí aj známi. Veď v krátkej minulosti boli i v našej farnosti a na starej fare viedli známy miništrantský tábor. Sme plní očakávania, že aspoň niekto z nich odslúži svätú omšu aj v našom farskom chráme a udelí nám novokňazské požehnanie.

PRIPRAVUJEME

- Procesia k úcte Najsvätejšieho Tela a Krvi Krista bude v Horných Orešanoch v deň slávnosti, t.j. 20. júna 2019/štvrtok/ na záver sv. omše. Sv. omša začne o 18,30 hod. Do procesie sa zapoja všetky prvoprijímajúce deti v rovnošatách aj ostatné deti, so svojimi rodičmi, ktoré budú rozhadzovať lupienky, ako to býva zvykom. V Lošonci bude procesia v nedeľu 23. júna 2019. Sv. omša vtedy začne už o 9 hod.
- Dňa 30. júna 2019 /nedeľa/ v prípade priaznivého počasia, bude slúžená sv. omša pri kaplnke Nepoškvrneného Srdca Panny Márie v Lošonci. Srdečne pozývame všetkých veriacich, aby podľa svojich možností spojili „príjemné s užitočným“, teda prechádzku do prírody s účasťou na sv. omši.

VESELŠIE

„Doktor povedal, že sa mám starať o svoju váhu...
Dnes som z nej už 2x utrela prach.“

***

Zákazníčka sa pýta v lekárni:

- „Myslíte si, že ten krém na vyhladzovanie vrások je účinný?“

- „Steže je. My sme s ním na chalupe vyrovnávali vlnitý plech.“

***

Poučka pre začínajúceho kuchára. Ak si je kuchár vedomý, že jedlo pokazil, musí ho variť dovtedy, až stravníkov dostatočne vyhladuje. Potom zjedia všetko.

***

Po daždi vylezie dážďovka, poobzerá sa a vidí, že oproti nej vylieza druhá.

"Ó, ako sa máte, milostivá? Akde máte starého?" "Ale, vytiahli ho na ryby!"

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY NA JÚN 2019

Evanjelizačný: Za kňazov, aby sa striedmym a pokorným životom zasadzovali za účinnú solidaritu s najchudobnejšími.

Úmysel KBS: Aby sme mali dostatok duchovných povolání a aby sme svojimi modlitbami vždy podporovali našich biskupov, kňazov, diakonov a zasvätených v ich službe.

DO BOŽEJ RODINY PRIBUDLI

Markéta Muchová, Lošonec

Katarína Muchová, Lošonec

SPOLOČNE VYKROČILI DO ŽIVOTA

Ján Volek /Žilina/ a Mgr. Mária Mihalíková /Hor. Orešany/

Ing. Rastislav Ormandy /Horná Krupá/ a Ing. Veronika Fandlová /Bratislava/

PRVÉ SV. PRIJÍMANIE

Dňa 26. mája 2019 pristúpilo k Prvému Sv. Prijímaniu 17 detí z našej farnosti. Od septembra sa vzorne pripravovali v škole, v modlitbe i na účasti na sv. omšiach. Myslíme na ne vo svojich modlitbách, aby horlivosť a láska k Pánu Ježišovi vydržala v ich čistých a nevinných srdciach čo najdlhšie. Na sv. omši v homílii odznelo, že sme si navzájom darom. Deti pre rodičov a rodičia pre deti. No tým najväčším darom je Pán Ježiš, ktorý sa nám dáva v Oltárnej sviatosti.

**„PAMÄTAJ VŽDY NA KONIEC A NA
TO, ŽE PREMÁRNENÝ ČAS SA
NEVRÁTI. NATOĽKO POKROČÍŠ,
NAKOĽKO SA PREMÔŽEŠ.“**

TOMÁŠ KEMPENSKÝ

Farský mesačník Malokarpatský posol vydáva Rímskokatolícka cirkev farnosť Horné Orešany ako regionálny mesačník pre špecifické skupiny čitateľov so zameraním Cirkve a náboženstvo. Nepredajné. Šéfredaktor: Mgr. Milan Červeňanský, farár, assessor. Grafická úprava: Ing. Marek Boháček, www.bohacek.sk. Registračné číslo Ministerstva kultúry SR, EV 5305/15. IČO vydavateľa: 35 594 331, sídlo vydavateľa: Horné Orešany 759, 919 03 Horné Orešany, ISSN 2453-7225.